

บทที่ 5

บทสรุป การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทสรุปของการแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกระดับมหัศจรรย์ โดย มุทิตา นาคเมือง เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 19.30 น. ห้องแสดง CRK Recital Hall วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ เขตแก้ววรัญ มีบทสรุปดังหัวข้อต่อไปนี้คือ

5.1 บทสรุป

5.1.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

5.2 การอภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะจากผู้แสดง

5.4 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ

5.1 บทสรุป

การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกระดับบัณฑิตศึกษาเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 19.30 น. ห้องแสดง CRK Recital Hall วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ เขตแก้ววรัญ มีผลการแสดงออกมาเป็นที่น่าพอใจ เทคนิคและบทเพลงที่เตรียมแสดงสามารถถ่ายทอดออกมาได้เป็นอย่างดี รวมทั้งทำให้ผู้แสดงตระหนักได้ว่าการฝึกซ้อมพร้อมทั้งหาวิธีแก้ไขปัญหาเทคนิคการเล่นกีตาร์ ตั้งอยู่ บนพื้นฐานที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือการจดจำโน้ตทุกโน้ตในบทเพลงให้ได้แม่นยำมากที่สุด รวมทั้งการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหาเทคนิคการเล่นที่พบในบทเพลง พร้อมทั้งฝึกฝน การเตรียมพร้อมสภาพจิตใจและร่างกายทั้งก่อนและหลังการแสดงเพื่อผลที่ดีที่สุดต่อการแสดงดนตรี ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะทางการแสดงดนตรีที่ดี นั่นคือ ศิลปะของการถ่ายทอดจินตนาการ อารมณ์ และตีความความคิดของผู้ประพันธ์เพลง โดยผู้แสดงมีหน้าที่ตีความและถ่ายทอดแนวคิดใน บทประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ไว้ นอกจากนี้ยังต้องศึกษาเรื่องประวัติศาสตร์ดนตรี ทฤษฎีดนตรี และสังคีตลักษณ์ของบทเพลง เพื่อให้เกิดความเข้าใจบทประพันธ์ที่จะแสดง รวมถึงยังต้องมีระเบียบ วินัยในการฝึกซ้อมและเข้าใจเทคนิคการบรรเลงผ่านเครื่องดนตรีอย่างสมบูรณ์ ผู้แสดงจะต้องมีการวางแผนเตรียมตัวทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อบรรเลงเพลงไปถึงผู้ฟังให้เกิดความซาบซึ้งกับ งานประพันธ์เพลงผ่านการบรรเลงดนตรี

การเตรียมตัวก่อนการแสดงผู้แสดงต้องจัดสรรเวลา ทั้งด้านการออกแบบโปสเตอร์ เพื่อประชาสัมพันธ์การแสดงเดี่ยว เตรียมข้อมูลเอกสารสูจิบัตรสำหรับผู้ชม นอกจากนี้การแสดงครั้งนี้ เป็นการแสดงที่ทำให้ผู้แสดงเกิดกระบวนการเรียนรู้การจัดการการแสดงภายใต้การดำเนินงาน

แบบระเบียบมหาวิทยาลัย เช่น ขั้นตอนการดำเนินเอกสารของการสอบปากเปล่าเพื่อจัดการแสดงครั้งนี้มีขั้นตอนที่ซับซ้อน ผู้แสดงต้องเป็นผู้ดำเนินการขออนุมัติเอกสารทั้งหมดด้วยตนเอง ซึ่งทำให้เกิดอาการเครียดและล้าของสมอง ส่งผลต่อร่างกาย ทำให้ประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมก่อนแสดงลดลง แต่อย่างไรก็ตาม ถือเป็นอีกประสบการณ์หนึ่งสำหรับผู้แสดงที่ได้เรียนรู้วิธีการจัดการเรื่องการดำเนินงานเอกสาร หากทางวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ สามารถออกแบบและอำนวยความสะดวกในขั้นตอนการขอยื่นเอกสารการสอบปากเปล่าเหล่านี้ให้กระชับมากขึ้น จะทำให้ผู้แสดง และ ผู้วิจัยในแขนงอื่นนำเวลาไปทำงานสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลดีต่องานวิจัยและงานสร้างสรรค์อื่นๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

5.1.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงานของการแสดงเดี่ยวกีตาร์ระดับบัณฑิตศึกษาในครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกบทเพลง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาและวิเคราะห์บทเพลง

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกซ้อมบทเพลง ตีความบทเพลง บันทึกปัญหา และวิธีแก้ไขปัญหาใน

บทเพลง

ขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกบทเพลง

ผู้แสดงศึกษาและคัดเลือกบทเพลงสำหรับกีตาร์คลาสสิกที่ผู้แสดงมีความสนใจ ที่สุดนั้นคือยุคโรแมนติก และยุคศตวรรษที่ 20 ตอนต้น เพื่อความเข้มข้นในการศึกษา เพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง และเป็นเพื่อพัฒนาตนเองให้เข้าใจและซาบซึ้งในบทเพลงและเทคนิคการเล่นกีตาร์คลาสสิกในยุคใดยุคหนึ่งสำหรับกีตาร์คลาสสิก

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาและวิเคราะห์บทเพลง

ก่อนที่ผู้แสดงสามารถถ่ายทอดบทเพลงออกได้จากความเข้าใจที่ลึกซึ้งและสมบูรณ์แบบ ผู้แสดงจะต้อง ศึกษาและวิเคราะห์บทเพลง ซึ่งข้อมูลประกอบไปด้วย ประวัติผู้ประพันธ์ ประวัติเพลง วิเคราะห์โครงสร้างของบทเพลงและประโยคเพลงและองค์ประกอบดนตรี เพื่อความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในบทเพลงที่ใช้ในการแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกระดับบัณฑิตศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกซ้อมบทเพลง ตีความบทเพลงและบันทึกปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหาในบทเพลง การฝึกซ้อมบทเพลงให้เกิดประสิทธิภาพเป็นเลิศ เกิดจากการวางแผนการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบ รวมทั้งประสบการณ์ที่ผู้แสดงได้สะสมมาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาวิชากีตาร์คลาสสิก เพื่อให้เกิดน้ำเสียงและสำเนียงในการเล่นเทคนิคต่างๆในบทเพลงให้ได้ดีตามที่ผู้ประพันธ์ได้แต่งไว้อย่างครบถ้วน นักเล่นกีตาร์คลาสสิกต้องมีพื้นฐานการเล่นที่ถูกต้องด้วย เช่น ท่านั่งที่ถูกต้อง เพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย การฝึกนิ้ว การใช้นิ้วและการฝึกกำลังนิ้ว ในรูปแบบต่างๆ

นอกจากนี้ผู้แสดงได้พบปัญหาด้านเทคนิคการเล่นกีตาร์ในระหว่างการฝึกซ้อม จึงได้บันทึกวิธีการแก้ปัญหาเทคนิคเหล่านั้น รวมทั้งบันทึกการวางแผนการฝึกซ้อมในบางท่อนของบทเพลง

5.2 การอภิปรายผล

การแสดงดนตรีให้ได้ออกมาสมบูรณ์นั้น อาศัยปัจจัยหลายอย่างเช่น สภาพจิตใจ การฝึกซ้อมที่เป็นระบบ การวิเคราะห์และตีความบทเพลง การฝึกซ้อมพร้อมทั้งหาวิธีแก้ไขปัญหาเทคนิคต่างๆ ทำให้การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกระดับบัณฑิตศึกษาเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 19.30 น. ห้องแสดง CRK Recital Hall วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ เขตแก้ววรุฒร์ ออกมาได้สมบูรณ์เป็นที่พึงพอใจแก่ผู้แสดง

โดยสรุป พื้นฐานการฝึกซ้อมดนตรีมีปัจจัยหลายอย่างประกอบเช่น สภาพแวดล้อมของห้องซ้อม สภาพอากาศ เสียงรบกวนข้าง ทำนองที่ถูกต้องและผ่อนคลาย ฯลฯ โดยผู้แสดงได้สรุปว่า ก่อนการฝึกซ้อมเพื่อการแสดงที่สมบูรณ์ผู้แสดงควรมีความพร้อมดังนี้คือ

-ซ้อมพร้อมการดูโน้ต เพื่อย้ำเตือนความถูกต้องของโน้ตที่ผู้แสดงเป็นผู้ถ่ายทอดผ่านความคิดของผู้ประพันธ์เพลง

-ซ้อมพร้อม Metronome เครื่องช่วยกำหนดจังหวะ เพื่อความคล่องตัวของกล้ามเนื้อนิ้วที่เป็นไปอย่างเป็นระบบ

-สำรวจน้ำเสียงที่เล่นออกมาให้เกิดสำเนียงต่อเนื่อง (Legato) และสั้นไหล หรือสร้างเสียง Staccato ตามท่วงทำนองที่สมควร

-ซ้อมอย่างต่อเนื่องทุกวัน เพื่อผลความเป็นเลิศของการพัฒนามกล้ามเนื้อนิ้วและสมอง และเสริมความมั่นใจในการแสดงแต่ละครั้ง

ทั้งนี้ผู้แสดงได้บันทึกการแก้ไขปัญหาเทคนิคต่างๆในการฝึกซ้อม เพื่อให้เกิดการแสดงที่สมบูรณ์ มีหัวข้อดังต่อไปนี้คือ

5.2.1 การเลือกนิ้วมือขวา(p,i,m,a หรือ โป้ง,ชี้,กลาง,นาง)เพื่อเชื่อมโยงกับความจำของทั้งกล้ามเนื้อนิ้วและสมอง

5.2.2 การสร้างสีสันให้กับทำนองโดยการเลือกใช้ Dynamic และการเลือกตำแหน่งมือขวา

5.2.3 การเลือกใช้เทคนิคพักสาย (Rest stroke) หรือผ่านสาย (Free stroke)

5.2.4 การฝึกซ้อมเทคนิค Harmonic

5.2.5 การฝึกซ้อมเทคนิค Pizzicato

5.2.6 การฝึกซ้อมเทคนิค Tremolo

5.2.7 การฝึกซ้อมเทคนิค Slur

5.2.8 การฝึกซ้อมเทคนิค Slide

5.2.9 การฝึกซ้อมเทคนิค Bar technique

5.2.1 การเลือกนิ้วมือขวา(p,i,m,a หรือ โป่ง,ซี,กลาง,นาง)เพื่อเชื่อมโยงกับความจำของทั้งกล้ามเนื้อนิ้วและสมอง

ผู้แสดงต้องเลือกนิ้วที่เหมาะสมเพื่อความเชื่อมโยงของนิ้วมือกับการเล่นโน้ตได้อย่างคล่องแคล่ว โดยที่ไม่ควรสับสนนิ้วในการซ้อมแต่ละรอบ ควรวางแผนเลือกนิ้วที่ถนัดที่สุดในแต่ละโน้ต เพื่อประสิทธิผลของการถ่ายทอดท่วงทำนองเพลง ให้ได้ออกมาคล่องแคล่วมั่นใจ

ผลที่ได้จากการฝึกซ้อมโดยการวางแผนนิ้วมือขวานี้คือ ทำให้ผู้แสดงเกิดความมั่นใจในทุกบทเพลงที่ผู้แสดงเล่นในการแสดง เกิดข้อผิดพลาดของการจำจุดโน้ตทั้งสมองและกล้ามเนื้อน้อยมากถึงไม่มีเลย ทำให้ทุกบทเพลงที่บรรเลง บรรเลงออกมาได้อย่างมั่นใจและสมบูรณ์

5.2.2 การสร้างสีสันให้กับทำนองโดยการเลือกใช้ Dynamic และการเลือกตำแหน่งมือขวา

การสร้างโทนเสียงที่แตกต่างกันบนเครื่องดนตรีกีตาร์นั้น ถือเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของการถ่ายทอดบทเพลงจากเครื่องดนตรีชนิดนี้ เพราะเครื่องดนตรีกีตาร์แบ่งโทนเสียงเป็น 3 ตำแหน่งในตำแหน่งมือขวานั้นคือ Natural Position, Ponticello และ Dolce ผู้แสดงต้องสร้างเสียงที่น่าฟังและไม่ให้เกิดความจำเจในท่วงทำนองตามที่ผู้แสดงตีความ ผู้แสดงต้องหาโทนเสียงที่เหมาะสมกับท่อนเพลงนั้นๆ ฉะนั้นผู้แสดงต้องใคร่ครวญอย่างดีในการเลือกตำแหน่งมือขวาที่ทำให้เกิดโทนเสียงที่ต่างกันและเหมาะสมกับบทเพลงแต่ละท่อน เพื่อสร้างสีสันให้กับบทเพลงให้ออกมาได้อย่างดีเยี่ยม

ผลที่ได้จากการฝึกซ้อมเทคนิคมือขวาในตำแหน่ง Natural Position, Ponticello และ Dolce ได้ผลดี คือผู้แสดงสามารถเพิ่มสีสันให้กับบทเพลงได้อย่างมั่นใจ จากการวางแผนเลือกโทนเสียง พร้อมทั้งฝึกซ้อมตำแหน่งนั้นๆจนเกิดความแม่นยำ ในวันแสดงผู้แสดงสามารถถ่ายทอดโทนเสียงที่วางแผนไว้ได้ตามต้องการ

5.2.3 การเลือกใช้เทคนิคพักสาย (Rest stroke) และ ผ่านสาย (Free stroke)

ปัญหาเรื่องการสร้างน้ำเสียงและการฝึกซ้อมเทคนิคอีกอย่างหนึ่งสำหรับนักกีตาร์คือการเล่นพักสาย (Rest stroke) และการตีผ่านสาย (Free stroke) ทั้งสองเทคนิคนี้ทำให้เกิดโทนเสียงที่ต่างกัน นอกจากนั้นแล้วยังมีผลต่อการควบคุมความเร็วของบทเพลงแต่ละท่อนอีกด้วย พักสาย (Rest stroke) หรือผ่านสาย (Free stroke)

ผลที่ได้จากการฝึกซ้อมเทคนิคพักสาย (Rest stroke) และ ผ่านสาย (Free stroke) คือผู้แสดงสามารถบังคับกล้ามเนื้อนิ้วให้น้ำเสียงตามที่ต้องการ เกิดความมั่นใจในการเล่นทั้งเทคนิคพักสาย และผ่านสาย เป็นไปตามที่วางแผนไว้ แต่ผู้แสดงให้ความสนใจในการฝึกซ้อมนิ้ว i (ซี) และ m (กลาง) มากเกินไป จนละเลยเทคนิคนิ้ว p (โป่ง) โดยผู้แสดงได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิว่า ผู้แสดงต้องหามุมนิ้วโป่งที่ทำให้เกิดเสียงที่คมมากกว่าเสียงทุ้ม หรือ อาจเป็นเพราะกีตาร์ที่ผู้แสดงใช้ในวันแสดงมีลักษณะ

โทนเสียงที่สายเบสที่ทึ่มเป็นเอกลักษณ์อยู่แล้ว ซึ่งผนวกกับการที่ละเลยเทคนิคการใช้นิ้วโป้งของผู้แสดงด้วย จึงทำให้เสียงเบสมีเสียงที่บวมและทึ่มจนเกินพอดี จึงทำให้ผู้แสดงต้องกลับมาทบทวนฝึกซ้อมแก้ไขเทคนิคนี้และหามุมนิ้วที่เหมาะสมสำหรับนิ้วโป้งรวมทั้งนิ้วอื่นๆที่ใช้เล่นอีกด้วย โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมให้เลือกฝึกแบบฝึกหัดสำหรับกีตาร์คลาสสิคบทต่างๆ โดยอาจเน้นผลงานจากคีตกวีในศตวรรษที่ 19 ท่านอื่นๆที่ไม่มีในโปรแกรมการแสดงเช่น Carrcassi, Sor, Aguado เป็นต้น

5.2.4 การฝึกซ้อมเทคนิค Harmonic

เทคนิคนี้ถือเป็นอีกหนึ่งเทคนิคพิเศษที่สร้างเสียงที่แปลกใหม่ที่ให้กับกีตาร์คลาสสิคต่างจากเครื่องดนตรีชนิดอื่น ผู้แสดงเกิดปัญหาการเล่น Harmonic แบบ Artificial Harmonic หรือการใช้นิ้วชี้ของมือขวาแตะเฟลตกีตาร์ในขณะที่นิ้วนางของมือขวาติด ผู้แสดงได้วางแผนการฝึกซ้อมจนทำให้เกิดท่วงทำนองที่เหมาะสม

ผลที่ได้จากการฝึกซ้อมเทคนิค Artificial Harmonic ในวันแสดงเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะ ผู้แสดงได้แยกประโยคเพลงที่มีปัญหาออกมาซ้อมแยกหลายๆรอบจนกล้ามเนื้อนิ้วมือเกิดความคุ้นชินและสมองสามารถจำเพลงท่อนนั้นๆได้อย่างแม่นยำ จึงทำให้การแสดงในวันแสดงมีผลออกมาเป็นที่น่าพอใจ

5.2.5 การฝึกซ้อมเทคนิค Pizzicato

วิธีการเล่นเทคนิคนี้คือการใช้สันมือของมือขวาวางทาบกับสะพานสาย (bridge) แล้วใช้นิ้ว p (หัวแม่มือ) ตีสาย เสียงที่ได้จึงมีลักษณะคล้ายกับการใช้นิ้วตีไวโอลิน

ผลที่ได้จากการฝึกซ้อมเทคนิค Pizzicato ในวันแสดงเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะ ผู้แสดงได้แยกประโยคเพลงที่มีปัญหาออกมาซ้อมแยกหลายๆรอบจนกล้ามเนื้อนิ้วมือเกิดความคุ้นชินและสมองสามารถจำเพลงท่อนนั้นๆได้อย่างแม่นยำ จึงทำให้การแสดงในวันแสดงมีผลออกมาเป็นที่น่าพอใจ

5.2.6 การฝึกซ้อมเทคนิค Tremolo

เทคนิค Tremolo เป็นเทคนิคที่ดังมาเทคนิคหนึ่งสำหรับกีตาร์คลาสสิค เทคนิคนี้จะคล้ายกับการรัวนิ้วโดยที่เล่นโน้ตเสียงเบสด้วยนิ้วหัวแม่มือและตามด้วยโน้ตทำนองหลักในเสียงที่สูงขึ้นมาอีกสามโน้ตนั้นคือ นิ้วนาง (a), กลาง (m) และชี้ (i) เมื่อเล่นอย่างรวดเร็วเทคนิคนี้จะสร้างสำเนียงที่ทำนองหลักบนนิ้วนาง กลาง ชี้ จะเดินไปกับตำแหน่ง Accompaniment ที่นิ้วโป้งเล่นทำให้เกิดสำเนียงเสียงที่ดังมาในท่วงทำนองเพลงที่ใช้เทคนิคนี้

ผลที่ได้จากการฝึกซ้อม เทคนิค Tremolo คือ ทำให้ผู้แสดงเกิดความมั่นใจในทุกบทเพลงที่มีเทคนิค Tremolo ผู้แสดงเล่นในการแสดงเกิดไม่เกิดข้อผิดพลาดของการเล่นเทคนิค Tremolo ทำให้ทุกบทเพลงที่บรรเลงโดยมีเทคนิค Tremolo บรรเลงออกมาได้อย่างมั่นใจและสมบูรณ์

5.2.7 การฝึกซ้อมเทคนิค Slur

เทคนิค Slur คือเทคนิคการติดโน้ตด้วยมือขวาแค่ครั้งเดียวและโน้ตต่อจากนั้นใช้มือซ้ายเล่นเท่านั้น การบันทึกโน้ตบนบรรทัด 5 เส้นสำหรับเทคนิคนี้จะบันทึกด้วยการใช้เส้นโค้ง (curved) เชื่อมระหว่างโน้ตสองตัวหรือมากกว่านั้นโดยที่เป็นโน้ตคนละระดับเสียงกัน

ผลที่ได้จากการฝึกซ้อม เทคนิค Slur คือ ทำให้ผู้แสดงเกิดความมั่นใจ ในทุกบทเพลงที่มีเทคนิค Slur ทุกบทเพลงที่บรรเลงสามารถบรรเลงออกมาได้อย่างมั่นใจและสมบูรณ์

5.2.8 การฝึกซ้อมเทคนิค Slide

เทคนิคนี้มักใช้ในยุคนศตวรรษที่ 19 หรือยุคโรแมนติก โดยผู้แสดงต้องอาศัยความแม่นยำในการเล่น ต้องรอบคอบเวลาฝึกซ้อม จดจำอย่างแม่นยำว่าจะ Slide โน้ตหนึ่งไปหาอีกโน้ตหนึ่งให้ถูกต้อง

ผลที่ได้จากการตั้งเฉพาะท่อนที่มีปัญหาออกมาฝึกซ้อม ซ้อมจำนวนครั้งให้มากที่สุด ฝึกซ้อมซ้ำๆ สม่ำเสมอหลายๆครั้ง เพื่อฝึกสมองและกล้ามเนื้อให้จดจำแบบยั่งยืน และ ดูโน้ตไปด้วยระหว่างฝึกซ้อม เพื่อตรวจทานสิ่งที่เล่นว่าถูกต้อง ทำให้การแสดงของผู้แสดงสามารถแสดงออกได้มั่นใจและสมบูรณ์แบบ

5.2.9 การฝึกซ้อม Bar technique

เทคนิค Bar Technique คือการทาบบาร์กีตาร์ ที่ใช้แรงจากกล้ามเนื้อแขน และต้องกดให้แน่นพอจนเกิดเสียงที่ชัดเจน

ผลที่ได้จากการฝึกซ้อม Bar Technique คือ ทำให้ผู้แสดงเกิดความมั่นใจ ในทุกบทเพลงที่มีเทคนิค Bar technique ทุกบทเพลงที่บรรเลงสามารถบรรเลงออกมาได้อย่างมั่นใจและสมบูรณ์ แต่ผู้แสดงมีปัญหาในบทเพลงสุดท้ายของโปรแกรมการแสดงนั้นคือบทเพลง un sueno en la foresta ที่พบการกด Bar Technique ติดต่อกันหลายๆจังหวะ ทำให้วันแสดงผู้แสดงเกิดอาการเกร็งที่มือซ้าย ทำให้แรงในการกดลดลง แต่ผู้แสดงสามารถตั้งสติดำเนินการบรรเลงต่อไปจนถึงจุดผ่อนคลายมือของเพลง ดังนั้นผู้แสดงจำเป็นต้องฝึกซ้อมผ่อนคลายกล้ามเนื้อมากกว่าเดิม และเสริมด้วยการเสริมความแข็งแรงของกล้ามเนื้อด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะจากผู้แสดง

การแสดงในวันพุธที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 19.30 น. ห้องแสดง CRK Recital Hall วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ เขตแก้วนคร ผู้แสดงมีข้อเสนอแนะจากการแสดงดังต่อไปนี้

1) ควรมีการจัดสรรเวลาสำหรับการฝึกซ้อม และ บันทึกผลการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของเวลาที่จำกัด เพื่อให้เกิดประสิทธิผลที่เป็นเลิศทั้งงานบันทึกและงานแสดง

- 2) จัดเตรียมขอความช่วยเหลือผู้ดูแลความสะดวกเรียบร้อยในบริเวณงานในวันแสดง เพื่อลดความกังวลของนักแสดง และเพื่อให้นักแสดงมีสมาธิจดจ่อกับเพลงในการแสดงทั้งหมด
- 3) ควรฝึกซ้อมในห้องแสดงจริง เพื่อให้เกิดความคุ้นชินกับระบบไฟ และระบบเสียงภายในห้องแสดง

5.4 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ

การแสดงในวันพุธที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 เวลา 19.30 น. ห้องแสดง CRK Recital Hall วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ เขตแก้ววรัญญู ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำหลังจากการแสดง โดยสรุปดังต่อไปนี้ คือ

- 1) การแสดงในระดับการศึกษาวิชาการแสดงดนตรี สำหรับเครื่องดนตรีกีตาร์คลาสสิก ไม่ควรใช้ไมโครโฟนขยายเสียง แต่ควรเล่นสดและอาจใช้ Acoustic Board ในการขยายเสียง
- 2) เทคนิคการเล่นของมือขวา ผู้แสดงเล่นออกมามีน้ำเสียงที่โน้ตนิ้วโป้งที่บวมและหนักเกินไป และไม่ควรเล่นให้มีเสียงที่แหลมจนเกินไป ควรควบคุมน้ำเสียงที่ได้จากมือขวาให้ได้น้ำเสียงที่กลมกล่อมและนุ่มนวลกว่านี้
- 3) การตั้งสายกีตาร์ เพราะเครื่องดนตรีกีตาร์มีความอ่อนไหวต่อสภาพอากาศเป็นอย่างมาก จึงควรระวังการตั้งสายกีตาร์ก่อนการเล่นทุกครั้ง และไม่ควรถึงสายนานจนเกินไประหว่างบทเพลง
- 4) บทเพลง Sonatina in A major ประพันธ์โดย Torroba การพักระหว่างท่อนไม่ควรทิ้งช่วงนานเกินไป ควรเริ่มเพลงให้ต่อเนื่อง แต่กระนั้นก็ไม่วิ่งรีบจนเกินไปเพื่อให้บทเพลงเป็นเอกภาพเดียวกัน รวมถึงท่อนสุดท้ายของบทเพลงนี้ควรฝึกเทคนิคทาบบาร์ให้เข้มข้นมากขึ้น เพื่อเสียงที่ออกมาให้ชัดเจน ไม่บอด
- 5) บทเพลง Un sueno en la foresta ประพันธ์โดย Barrios แม้เทคนิคเด่นคือเทคนิค Tremolo ซึ่งผู้แสดงสามารถทำได้ดีแล้ว แต่ในบทเพลงได้มีการใช้เทคนิคทาบบาร์ต่อกันเป็นจำนวนมากหลายจังหวะ จึงทำให้ผู้แสดงเกิดอาการเกร็งนิ้วมือซ้ายอย่างเห็นได้ชัด ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้ฝึกเทคนิคนี้มากกว่าเดิม และพร้อมฝึกฝ่ามือคลายกล้ามเนื้อมือทั้ง 2 มือ